ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1 — ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡ. 1581

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΜΙΧΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ.."

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ
14
ΜΑΪΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 5 ὥ. 18 λ.—Δύσις ἡλ. 7 ὥ. 25 λ.
ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 21.5, ἐλαχ. 14.0. Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι: ἀσθενεῖς ἕως μέτριοι. Θάλασσα: Ἰόνιον καὶ Κρητικὸν κυματώδης.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 753.4

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Η ΓΕΦΥΡΑ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΟΥ ΜΑΧΑΤΜΑ ΚΑΙ Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Μάϊος. — «Σ' αὐτὴν τὴν ἐγκαταλελειμμένην «πόλιν τῆς Νίκης» ποὺ ἔκτισε ὁ Μογγόλος κατακτητὴς ἀντὶ εἰς τὴν Ἄγραν στέκει ἀκόμη μιὰ θριαμβικὴ ἀψίς, ἡ ὑψηλοτέρα ἀψὶς τοῦ πάσης, ἕνας ἀρχιτεκτονικὸς ὕμνος, ἐπὶ τῆς ὁποίας διακρίνεται ἡ καταπληκτικῶς ἀποδεικτικὴ ἐπιγραφὴ ποῦ συμβουλεύει τοὺς ἀνθρώπους νὰ θεωροῦν τὸν κόσμον ὡς μίαν γέφυραν —«διαβαίνετε ἐπάνω του, ἀλλὰ μὴν κτίζετε ἐπ' αὐτοῦ.»

Τριακόσια τόσα ἑκατομμύρια Ἰνδῶν ἔχουν αὐτὴν τὴν κληρονομίαν καὶ αὐτὴν τὴν πίστιν. Κατακτηταὶ ἐπὶ κατακτητῶν ἐπέπεσαν ἐπὶ τοῦ πλούτου τῶν Ἰνδιῶν, ἀλλὰ δὲν ἄλλαξαν κατὰ κεραίαν τὴν παραδοσιακὴν παράδοσιν. Μόνον σήμερα ὁ ἀσκητικὸς Γκάντι ἡγεῖται μιᾶς πραγματικῆς ἐπαναστάσεως: Περίεργης ὅμως καὶ ὡς τέτοιας, γιατὶ εἶναι φανερὸν τὸ μίγμα τῆς ἀνατολίτικης πίστεως καὶ τῶν δυτικῶν ἀρχῶν —εἰς τὸ «μὴ βίαιον» κίνημα. Ὁπωσδήποτε τώρα, γιὰ πρώτη φορά, ἡ παλαιὰ ἐπιγραφὴ δὲν ἀσκεῖ τὴν γοητείαν τῆς δογματικῆς της διακηρύξεως.

Εἰς τὰς θρησκολήπτους Ἰνδίας ἡ σύλληψις τοῦ Μαχάτμα ὑπελογίζετο ὅτι θὰ προεκάλει περισσότερον φανατισμὸν καὶ προθυμοτέραν προσχώρησιν εἰς τὸ «κίνημα» τῆς ἀνυπακοῆς ἀπὸ ὅ,τι ἡ ἔμπρακτος ἐφαρμογή του. Διὰ τοῦτο ὁ Γκάντι εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς προεκάλεσε τὸν Ἀντιβασιλέα τῶν Ἰνδιῶν (Λόρδον Ἴρβιν) νὰ τὸν συλλάβῃ. Ἡ ἀγγλικὴ Διοίκησις, γνωρίζουσα καλῶς τὴν ψυχολογίαν τοῦ Ἰνδοῦ καὶ μὴ φοβουμένη τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἀνυπακοῆς μεταξὺ τῶν μαζῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἡ «ἐξουσία» εἶναι ἱερά, ἀφῆκε τὸ κίνημα νὰ ἐξατμισθῇ, πρὶν προβῇ εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ Μαχάτμα. Εἰς τὴν γελοιογραφίαν ἀνωτέρω ὁ Ἀντιβασιλεὺς (εἰς στολὴν πολίσμαν) τὸν ὁποῖον παρασύρει ὁ Γκάντι εἰς τὴν σύλληψίν του!

Ἂς θυμηθῶμεν τὰ πρόσφατα γεγονότα:

Μία κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σὲρ Τζὼν Σάϊμον περιῆλθε τὰς Ἰνδίας διὰ νὰ μελετήσῃ τὰς ἐκεῖ συνηθείας. Ἡ ἐπιτροπὴ αὐτή, περιλαμβάνουσα μέλη ὅλων τῶν ἀγγλικῶν κομμάτων, ἑτοιμάζει ἤδη τὴν ἔκθεσίν της.

Ἐν ἀναμονῇ αὐτῆς τῆς ἐκθέσεως, ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις ἐμμέσως διὰ τοῦ Ἀντιβασιλέως τῶν Ἰνδιῶν καὶ ἀμέσως, ἔκαμε γνωστὸν εἰς τὸν κόσμον ὅτι ὁ σκοπός της εἶναι νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὰς Ἰνδίας τὸ ἀποικιακὸν καθεστὼς (παρόμοιον δηλαδὴ πρὸς τὸ καθεστὼς τοῦ Καναδᾶ, τῆς Αὐστραλίας, τῆς Ν. Ἀφρικῆς, Ν. Ζηλανδίας καὶ Ἰρλανδίας) καὶ ὅτι πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν διευθύνει τὰς ἐργασίας τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆς.

Πέραν αὐτῶν ἐπροτείνετο μία διάσκεψις Ἰνδῶν ἀρχηγῶν καὶ Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως (εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε κληθῆ καὶ ὁ Γκάντι), διὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ διατύπωσιν τῶν ληφθησομένων ἀποφάσεων.

Ἡ πολιτικὴ αὐτὴ τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως συνεζητήθη εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν διεσαφίσθη ὅτι ἡ αὐτονόμησις τῶν Ἰνδιῶν θὰ ἦτο βαθμιαία. Τοῦτο ὑπῆρξεν ἡ ἀρχὴ τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἐπαναστατικοῦ (ἢ ἐθνικιστικοῦ) κόμματος, τὸ τέλος τῶν ὁποίων ἦτο τὸ κίνημα τοῦ Γκάντι.

Ὁ χαρακτὴρ τοῦ κινήματος εἶναι ὀλίγον ἀκατανόητος ἀπὸ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀπόψεως —διότι εἶναι ἀκατανόητος ὁ τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι τοῦ Ἰνδοῦ. Ἡ πολιτικὴ τῆς «ἀνυπακοῆς» ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς «μὴ βιαιότητος» εἶναι ἀνοησία διὰ τοὺς Εὐρωπαίους ποὺ ἐγνώρισαν βιαίους κατακτητὰς καὶ βιαιοτέρας ἐπαναστάσεις. Ἀλλὰ δὲν εἶναι αὐτοῦ τοῦ εἴδους ὁ «εὐεργετικὸς δεσποτισμὸς» —ἡ ἐμπορικὴ κυριαρχία» ποῦ ἀσκεῖ ἡ Ἀγγλία ἐν Ἰνδίαις. Καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν τὸ κίνημα τοῦ Γκάντι βαθμιαίως κατέστη ἐπικίνδυνον.

Μετρῶνται εἰς τὰ δάκτυλα τῶν δύο χειρῶν αἱ χιλιάδες τῶν διοικητικῶν δυνάμεων ποῦ διαθέτει ἡ Μεγάλη Βρεττανία εἰς τὰς Ἰνδίας —διὰ νὰ κυβερνᾷ τὰς ἑκατοντάδας τῶν ἑκατομμυρίων τῶν Ἰνδῶν. Ἡ ἀνυπακοὴ παραλύει ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἡ δύναμις νὰ ἐκβιασθῇ. Καὶ ἐπειδὴ ἡ πηγή της ἦτο ὁ Γκάντι —ἀπεφασίσθη τέλος ἡ σύλληψίς του.

Παραβλέπω εἰς τὸν ἀπολογισμὸν αὐτὸν τὰς ἐκδηλώσεις βιαιότητος. Δὲν εἶναι τὸ σπουδαιότερον μέρος τοῦ ἰνδικοῦ κινήματος —καὶ θὰ κατασιγασθῇ μὲ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ καιροῦ.

Σ. Ν. Σ.

Η ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ "Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ,,

Ἡ ἀρξαμένη διανομὴ τοῦ βιβλίου «Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος» ἔναντι τῶν προσκομιζομένων δελτίων ἀπὸ 4 Μαρτίου μέχρι 30 Ἀπριλίου θὰ συνεχισθῇ καὶ σήμερον 8—12π.μ. καὶ 4—6 1)2μ.μ.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Η ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ

(ΤΟ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΔΥΟ ΑΣΤΕΡΩΝ)

ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΛΟΓΙΟΥ κ. ΛΟΥΪ ΛΑΤΖΑΡΥΣ

Πέρυσιν, ἕνα βράδυ τοῦ Μαΐου, ἡ Μπέμπη Νιάνιελς συνήντησε τὸν Μπὲν Λάϋον. Τὸ γεγονὸς συνέβη εἰς τὸ Μεξικόν, ἀλλὰ πρέπει νὰ πιστεύσωμεν ὅτι εἰς ὅλα τὰ γεωγραφικὰ πλάτη ὁ Μάϊος προκαλεῖ τὰ ἴδια μεθύσια καὶ καθ' ὅμοιον τρόπον συνταράσσει τὰς καρδίας. Διότι, εὐθὺς ὡς τὸν εἶδεν, ἡ Μπέμπη Νιάνιελς ἠγάπησε τὸν Μπὲν Λάϋον, καὶ ὁ Μπὲν Λάϋον, αὐθωρεί, ἠράσθη τῆς Μπέμπη Νιάνιελς.

—Νὰ παντρευθοῦμε! εἶπεν.

—Ὄχι, εἶπεν αὐτή, ὄχι τώρα! Μετὰ ἓν ἔτος, ἐὰν δὲν ἔχεις ἀλλάξει καὶ ἐὰν δὲν ἔχω ἀλλάξει κ' ἐγώ.

Τὴν ἀπάντησιν αὐτήν, ἡ ἐφημερὶς ὅπου τὴν ἐδιάβασα, δὲν διστάζει νὰ τὴν χαρακηρίσῃ ἡρωϊκήν. Καὶ ἀσφαλῶς, εἰς τὴν ἐποχὴν ὅπου εὑρισκόμεθα, τὸ ἐπίθετον δὲν εἶναι διόλου ὑπερβολικόν. Οἱ σύγχρονοί μας οὐδεμίαν διάθεσιν ἔχουν νὰ ἀναχαιτίσουν τὰ πάθη των καὶ νὰ βάλουν ὀλίγην ὑπομονὴν εἰς τὰ ἐρωτικά των σχέδια. Ἡ παντρειὰ καὶ ἡ ξεπαντρειὰ εἶναι δι' αὐτοὺς ὑπόθεσις ὀλίγων μηνῶν. Πρέπει νὰ εἶνε κανεὶς πράγματι ἡρωϊκὸς διὰ νὰ ἀντισταθῇ εἰς ἕνα καπρίτσιο καὶ διὰ νὰ ἀπορρίψῃ ἕναν ἔρωτα ἀπὸ φόβον μήπως παρέλθῃ πάρα πολὺ γρήγορα.

Ἡ Μπέμπη Νιάνιελς, λοιπόν, ἀντέστη γενναίως εἰς ὅλας τὰς ἱκεσίας. Τὸ ὁμολόγησεν ἀργότερα εἰς τὰς φίλας της, βεβαίως, δὲν ἔχει τίποτε τὸ ἡρωϊκόν, ἀλλὰ τὸ ἐπώνυμόν της εἶναι βιβλικόν. Ὡρισμένως ὠνειρεύετο μιὰν πατριαρχικὴν ἕνωσιν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, δὲν εἶχε διάθεσιν διὰ μίαν σύντομον περιπέτειαν, ἔστω καὶ γλυκυτάτην. Ἐν τούτοις, εἶναι ἀσὶρ τοῦ κινηματογράφου καὶ μέχρι τοῦδε αὐταὶ αἱ κυρίαι «ἀστέρες» δὲν μᾶς εἶχαν ἐπιτρέψει νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἀπέδιδον τόσον βαρεῖαν σπουδαιότητα εἰς τὸν γάμον. Ἐπὶ πλέον, συνήθως δὲν μᾶς ἔρχονται

Ἡ Μπέμπη Ντάνιελς καὶ ὁ Μπὲν Λάϋον φωτογραφούμενοι πρὸ ἑνὸς ἀεροπλάνου.

ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν αἱ συμβουλαὶ περὶ βραδύτητος καὶ τὰ παραδείγματα γαμηλίου συνέσεως. Ἐὰν μᾶς ἔλεγαν: ἡ Μπέμπη Νιάνιελς καὶ ὁ Μπὲν Λάϋον, πληγέντες ὑπὸ κεραυνοβόλου ἔρωτος, ἀπεφάσισαν νὰ συζευχθοῦν δι' ὀκτὼ ἡμέρας καὶ κατόπιν νὰ ἐγκαταλείψθοῦν ἀμοιβαίως διὰ βίου, ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι δὲν θὰ ἐξεπλησσόμεθα καὶ τόσον.

Ἀλλὰ ἡ ἱστορία εἶναι ὅπως εἶναι, καὶ ἐγὼ δὲν ἠμπορῶ νὰ τὴν ἀλλάξω. Ἡ Μπέμπη Νιάνιελς, ἐπέβαλε, λοιπόν, εἰς τὸ Μπὲν Λάϋον ἓν ἔτος δοκιμασίας. Ἐπὶ δώδεκα μῆνας θὰ ἐζοῦσαν καὶ οἱ δυὸ ὁ ἕνας πλάϊ στὸν ἄλλον, ἀλλὰ κατὰ τρόπον ἀγνῶς φιλικόν. Ἔτσι θὰ ἠμποροῦσαν νὰ παρατηρήσουν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον ἐν ἀνέσει, διὰ μέσου τῶν μυρίων μικροεπεισοδίων τῆς ζωῆς. Πόσοι ἔρωτες σβύνουν μέσα εἰς τὴν καθημερινὴν οἰκειότητα —τὸ ἤξευρεν ἡ σοφὴ Μπέμπη. Ἕνα πάθος εἶναι εὔκολον νὰ διατηρηθῇ μὲ ἀραιὰς συναντήσεις, ἀλλὰ πρέπει νὰ εἶναι ἐξαιρετικῆς ποιότητος διὰ νὰ ἀντιστῇ εἰς τὴν συνεχῆ ἔφοδον τῶν ὡρῶν, καὶ ἡ ποίησίς του σβύνει γρήγορα μέσα εἰς τὴν πεζότητα τῶν ἕξεων. Ἡ Μπέμπη Νιάνιελς ἤθελε νὰ ἐπαληθεύσῃ ἐκ τῶν προτέρων ἐὰν ὁ Μπὲν Λάϋον ἦτο ἱκανὸς νὰ εἶναι σύζυγος.

* * *

Ὁ Λάϋον, μᾶς ἀγγέλλει ἕνα τηλεγράφημα, ἐκέρδισε τὸ παιγνίδι. Τὴν 14 Ἰουνίου θὰ νυμφευθῇ ἐκείνην ποῦ ἀγαπᾷ. Φαντάζομαι ὅτι θὰ μᾶς δείξουν, ἐπὶ τῆς ὀθόνης, αὐτοὺς τοὺς δύο νεονύμφους τοὺς τόσον βεβαίους διὰ τὴν ἐλευθερίαν των. Ἀλλὰ ἐγὼ θὰ ἤθελα περισσότερα πράγματα. Θὰ ἤθελα νὰ διαβάσω μερικὲς σελίδες ὅπου ἡ Μπέμπη Νιάνιελς θὰ ἔλεγεν ἀπὸ ποιὰ σημάδια ἀνεγνώρισε τὰς συζυγικὰς ἱκανότητας ποῦ ἀνεζήτει.

Ὑπῆρξε τρυφερὸς ὁ ἐν λόγῳ; Βεβαιότατα, ναί.

Δὲν τοῦ ἦτο δύσκολον —διότι αὐτὴ εἶναι τόσον γοητευτικὴ κάτω ἀπὸ τὰ ξανθά της τὰ ἀλλιά— νὰ ὑφώσῃ πρὸς αὐτὴν ἕνα πρόσωπον ἐκφράζον ἔρωτα, καὶ νὰ ψιθυρίσῃ τὰ λόγια ποῦ ὑπάρχουν εἰς ὅλα τὰ τραγούδια τοῦ κόσμου. Ἀναμφιβόλως οἱ σύζυγοι ὀφείλουν νὰ μὴ παραιτοῦν τὴν εὔκολον αὐτὴν εὐχαριστίαν, ἐὰν θέλουν νὰ μὴν ἀκούσῃ ἡ γυναῖκά των ἄλλες φωνὲς πλανεύτρες. Ἀλλὰ ἔτσι δὲν δείχνουν παρὰ προσόντα ἐραστοῦ. Ἐπιπλέον ἄλλα πράγματα χρειάζεται ὁ σύζυγος.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ μηχανὴ

Ἡ Νέα Μεγάλη Ἐπανάστασις

Τὰ σύμβολα τοῦ αἰῶνός μας: Οἱ σωλῆνες καὶ τὰ σύρματα θὰ καταστρέψουν τὰς πόλεις

Ἡ ἐκμηχάνισις τῶν φάντων

Ἐν ἐξόχως ἐνδιαφερον ἄρθρον τοῦ Ἄγγλου ἐκλαϊκευτοῦ κ. Λάνσελοτ Λῶτον

Ἡ βιομηχανικὴ ἐπανάστασις, ἡ ὁποία εὑρίσκεται τώρα ἐν πλήρει ὁρμῇ εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην, ἔχει πολλὰ τὰ κοινὰ μὲ τὴν βιομηχανικὴν ἐπανάστασιν, ἥτις ἐπῆλθε πρὸ ἑνὸς αἰῶνος· ἀλλὰ ἡ ἔκτασίς της εἶνε πολὺ μεγαλειωδεστέρα ἀπὸ τὴν προγενεστέραν μεταμόρφωσιν.

Ἡ βάσις τῆς δευτέρας βιομηχανικῆς ἐπαναστάσεως εἶνε τεχνική. Ἐφαρμόζεται ὑπὸ μορφὰς μηχανισμῶν, οἱ ὁποῖοι εἶνε ἐκπληκτικῶς εὐφυεῖς καὶ καταπληκτικῶς ἰσχυροί. Ὁσονδήποτε ὅμως εὐεργετικαὶ καὶ ἂν εἶνε αἱ ἀπότεραι συνέπειαι, τὰ ἄμεσα ἀποτελέσματα εἶνε ἀπελπιστικά. Ὁλονὲν αὐξοντες ἀριθμοὶ ἀνθρώπων καθίστανται περιττοί.

Τὰ ἴδια ἐλέγοντο καὶ διὰ τὴν πρώτην βιομηχανικὴν ἐπανάστασιν. Καὶ τότε, ὅπως καὶ τώρα, ἡ μηχανὴ κατ' ἀρχὰς ἀντικατέστησε τὸν ἄνθρωπον. Ἐπ' ἀρκετὸν διάστημα ἐξωργισμένοι ὄχλοι ἐπεδίδοντο εἰς τὴν συντριβὴν τῶν μηχανῶν.

Βραδύτερον ὁ Μάρξ, τοῦ ὁποίου σκοπὸς ἦτο νὰ συντρίψῃ τὸ ὅλον σύστημα, ἐπῆρε τὴν μηχανὴν ὡς κύριον θέμα του. Συνέστησεν ὄχι τὴν καταστροφὴν τῶν μηχανῶν, ἀλλὰ τὴν ὑπαγωγὴν των εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Κράτους πρὸς τὸ συμφέρον τῆς κοινωνίας.

Ἑκάστη χώρα ἐπαναλαμβάνει, μὲ παραλλαγάς, τὰς μεθόδους τοῦ παρελθόντος αἰῶνος καὶ τὰς ἐπονομάζει μὲ νέον ὄνομα, ἀποκτῶσα οὕτω τονωτικὴν αὐτοεκτίμησιν. Ἐκεῖνο ποὺ σήμερον ἀποκαλοῦμεν «ὀρθολογιστικὴν ὀργάνωσιν» (ρασιοναλιζασιόν) ἦτο μία χαρακτηριστικὴ ἐξέλιξις τοῦ δεκάτου ἐννάτου αἰῶνος. Δὲν ὑπῆρχε βιομηχανία κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, διὰ τὴν ὁποίαν νὰ μὴν ἐλέγετο ὅτι ἡ ἐκμηχάνισις εἶχεν ἐκτοπίσει τὸν ἄνθρωπον. Μολονότι ὁ ὄγκος τῶν ἐργαζομένων ηὔξανε καὶ τὸ ἐπίπεδον τῆς εὐημερίας ἀνήρχετο, ἡ ἀνεργία κατέστη σοβαρὰ καὶ χρονία.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Σήμερον οἱ ἴδιοι ὅροι ἐπαναλαμβάνονται εἰς εὐρυτέραν κλίμακα, ἂν καὶ ἡ ἀπόγνωσις μετριάζεται ὑπὸ τῶν νόμων περὶ ἀσφαλίσεων. Ἀναμέσα ὅμως νὰ ἀναφέρωμεν δύο χαρακτηριστικά, τὰ ὁποῖα διακρίνουν τὴν μίαν ἐπανάστασιν ἀπὸ τὴν ἄλλην. Ἡ πρώτη ἐπανάστασις ἤρχισεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἐπεκτάθεισα βαθμηδὸν εἰς ἄλλας χώρας ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἐξεβιομηχανίζοντο. Ἡ δευτέρα ἀσκεῖ ἄμεσον ἀντίκτυπον εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Ἡ πρώτη περιωρίζετο κυρίως εἰς τὴν βιομηχανίαν τῶν πόλεων. Ἡ δευτέρα ἀφορᾷ ἐξ ἴσου τὴν γεωργίαν, ὅσον καὶ τὴν βιομηχανίαν. Τὰ ἀποτελέσματά της εἶνε σήμερον ὁρατὰ κυρίως εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ὅπου ἡ μηχανικὴ δύναμις ἐχει ἀναπτυχθῇ περισσότερον παρὰ εἰς οἱανδήποτε ἄλλην χώραν. Ὑπελογίσθη ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς Κίνας εἶνε τέσσαρας φορὰς μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν πληθυσμὸν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἀλλ' ὅτι ἡ ἐκτελουμένη εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἐργασία εἶνε δεκαπλασία τῆς ἐκτελουμένης ἐν Κίνᾳ. Τὴν ἐξήγησιν τοῦ πράγματος εὑρίσκομεν κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν μηχανικὴν δύναμιν, ἡ ὁποία ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὴν τοποθέτησιν 345 βοηθῶν παρὰ τὸ πλευρὸν ἑκάστου Ἀμερικανοῦ ἐργάτου, ἤτοι ἀναβιβάζει τὸν πληθυσμὸν τῆς Ἀμερικῆς, ἀπὸ ἀπόψεως ἐργατικῶν χειρῶν, εἰς 3 δισεκατομμύρια ἀνθρώπους!

Ζῶμεν εἰς περίοδον καθ' ἣν ὁ ἄνθρώπινος στρατὸς ὑποχωρεῖ καὶ ὁ μηχανικὸς στρατὸς μεγεθύνεται εἰς φανταστικῶς κολοσσιαίας διαστάσεις. Ταὐτοχρόνως ἡ παραγωγὴ αὐξάνει μὲ ὁλονὲν αὐξουσαν ταχύτητα. Ἂς πάρωμεν μερικὰς βιομηχανίας εἰς τὴν τύχην. Μία αὐτόματος μηχανὴ μὲ τρεῖς ἐργάτας ἠμπορεῖ σήμερον νὰ παραγάγῃ τόσας φιάλας, ὅσας κατεσκεύαζον ἑξήκοντα ἐργάται πρὸ δέκα ἐτῶν· πολλοὶ οἶκοι ἐδιπλασίασαν τὴν παραγωγὴν ἐλαστικῶν εἰδῶν ἐνῷ συγχρόνως ἠλάττωσαν εἰς τὸ ἥμισυ τὰς πρὸς τοῦτο χρησιμοποιουμένας ἐργατικὰς χεῖρας· εἰς τὰ μηχανουργικὰ ἐργοστάσια τριάκοντα ἐργάται μὲ δέκα μηχανὰς ἐκτελοῦν τώρα ἐργασίαν, ἡ ὁποία ἄλλοτε ἐγίνετο ὑπὸ 220 ἐργατῶν μὲ εἴκοσι μηχανάς.

Η ΕΚΜΗΧΑΝΙΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Εἰς τὴν γεωργίαν ἡ κατατριβὴ τῆς ἀνθρωπίνης δυνάμεως καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς μηχανικῆς δυνάμεως προχωρεῖ ἐπὶσης ταχέως. Ἀπὸ τοῦ 1920 ὁ πληθυσμὸς τῆς ὑπαίθρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἠλαττώθη κατὰ τέσσαρα ἑκατομμύρια. Μηχαναὶ συνδυάζουν πολλὰς ἐργασίας, αἱ ὁποῖαι ἐξετελοῦντο πρότερον χωριστά. Δύο ἐργάται, χρησιμοποιοῦντες αὐτὰς τὰς τελειοποιήσεις, ἠμποροῦν νὰ θερίσουν δέκα στρέμματα ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ ἡμέρᾳ ἡ ἐργασία αὕτη ἀπήτει δεκαπέντε ἄνδρας καὶ δεκαπέντε συνεργεῖα κατὰ τὰς παλαιὰς μεθόδους. Ἡ ἀντίληψις ὅτι ἡ ἀροτὴ καλλιέργεια σημαίνει πρόσληψιν πολλῶν ἐργατικῶν χειρῶν εἶνε πεπαλαιωμένη εἰς τὰς χώρας, ὅπου αἱ ἐκτάσεις εἶνε εὐρεῖαι καὶ ἔχουν εἰσαχθῆ αἱ σύγχρονοι μηχαναί. Εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς ἠπειρωτικῆς Εὐρώπης παρόμοιαι ἐξελίξεις λαμβάνουν χώραν τόσον εἰς τὴν γεωργίαν, ὅσον καὶ εἰς τὴν βιομηχανίαν· παντοῦ ἡ ἠλεκτρικὴ δύναμις ἐλαττώνει τὴν ἀνάγκην ἀνθρωπίνης δυνάμεως.

Εἰς οὐδεμίαν βιομηχανίαν ἡ ἐκμηχάνισις ἐπέφερε σπουδαιότερα ἀποτελέσματα παρ' ὅσα εἰς τὴν ἀνόρυξιν τοῦ γαιάνθρακος. Ὁ γαιανθρακωρύχος μὲ τὴν σκαπάνην καὶ τὸ πτύον ἐκλείπει. Τόσον ὑπό, ὅσον καὶ ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τὸ σύγχρονον ὀρυχεῖον ἐκμηχανίζεται: ἡ ὀρυξις, ἡ φόρτωσις, ἡ ἀνέλκυσις, ὁ καθαρισμός, ὅλαι αὐταὶ αἱ ἐργασίαι ἐκτελοῦνται μηχανικῶς. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ τέταρτον τοῦ ὅλου ἐξαγομένου γαιάνθρακος, ἐξάγεται διὰ μηχανικῶν μεθόδων. Εἰς τὸ Βέλγιον ἡ διὰ μηχανικῶν μέσων ἐξαγομένη ποσότης ἀνέρχεται εἰς 81 ο)ο. Εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ρούρ, τῆς Γερμανίας, τὰ 75 ο)ο τοῦ παραγομένου γαιάνθρακος ἀνορύσσονται μὲ μηχανικὰς σκαπάνας. Τὸ γαιανθρακωρυχεῖον τοῦ μέλλοντος δὲν θὰ εἶνε μία μαύρη ὀπὴ κατοικουμένη ὑπὸ πρωτογόνων χειρωνάκτων, ἀλλὰ μία καλῶς φωτιζομένη ὑπόγειος μηχανικὴ ἐγκατάστασις ὅπου ἄνδρες μὲ τεχνικὴν ἐκπαίδευσιν θὰ διευθύνουν ἠλεκτροκινήτους αὐτομάτους μηχανάς.

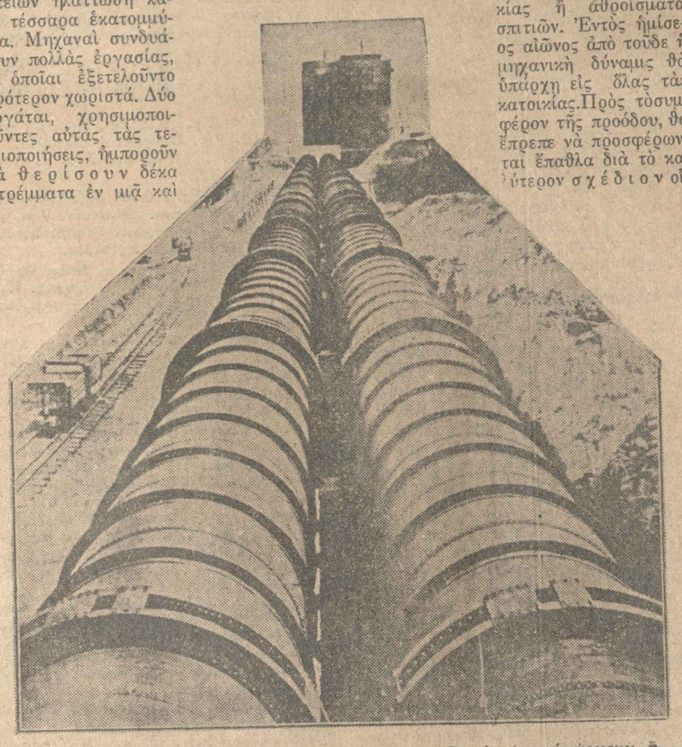

Αἱ τεράστιαι ἀρτηριαι σωλήνων, δ εἰγματα τῶν ὁποίων ὑπάρχουν ἤδη, μαζὶ μὲ τὰ δίκτυα τῶν συρμάτων θὰ μετατρέψουν τοὺς ὅρους τῆς ζωῆς μας τόσον, ὥστε νὰ ἐκλείψουν ὁλότελα αἱ πόλεις.

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Ἐξ ὅσων εἴπομεν δὲν πρέπει νὰ νομισθῇ ὅτι ὁ ἀντίκτυπος τῆς νέας βιομηχανικῆς ἐπαναστάσεως περιορίζεται εἰς τοὺς σωματικῶς ἐργαζομένους. Καὶ οἱ πνευματικῶς ἐργαζόμενοι ὑφίστανται τὴν ἐπίθεσίν της. Ὁ τεράστιος λεγεὼν τῶν ὑπαλλήλων γραφείου, ὅστις ἦτο μέχρι τοῦδε καταφύγιον δι' ὅλους ὅσοι ἐπεξήντουν νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τὴν χειρωνακτικὴν ἐργασίαν, ὑποχωρεῖ αἰσθητῶς. Μηχανικὰ συστήματα τηρήσεως τῶν ἐμπορικῶν λογαριασμῶν εἰσαγονται, τὰ ὁποῖα ἐπιτρέπουν τὸν δραστικὸν περιορισμὸν τοῦ προσωπικοῦ· αἱ Τράπεζαι χρησιμοποιοῦν μηχανάς, αἱ ὁποῖαι καταγράφουν καὶ καταχωροῦν ἐκ νέου τοὺς ἀριθμούς, καθιστῶσαι οὕτω περιττὴν τὴν χρησιμοποίησιν πολλῶν ἐργατικῶν χειρῶν.

Ὁ παλαιοῦ τύπου βιομήχανος ἐργάτης, ὁ παλαιοῦ τύπου ἐργάτης τῶν ἀγρῶν, καὶ ὁ παλαιοῦ τύπου ἐργάτης γραφείου ἐκλείπουν. Καὶ ὁ ἐργάτης τοῦ σπιτιοῦ; Πολλὰ ἐγράφησαν καὶ ἀρκετὰ ἐπετελέσθησαν ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀρχιτεκτονικὸν σχεδίασμα τῶν οἰκιῶν. Μία ἀτελεύτητος ποικιλία μικρῶν μηχανικῶν μέσων ἔχει ἐπινοηθῆ γιὰ τὸ σπίτι. Ὅλα ἐκθειάζονται ὡς ἐξοικονομοῦντα χρόνον καὶ ἐργασίαν. Ὑπάρχει ὅμως ἡ ὑποψία ὅτι ἡ οὕτω ἐξοικονομουμένη ἐργασία καταναλίσκεται εἰς τὸ καθάρισμα καὶ τὴν συντήρησιν τῶν μηχανημάτων αὐτῶν. Οὐδόλως ἄπορον ὅτι ἡ σύγχρονος γυναῖκα ἀπορεύνει τὴν οἰκιακὴν ζωήν.

Ἡ κατοικία ἔχει ἐπείγουσαν ἀνάγκην τεχνικῆς ἀναδιοργανώσεως. Μέχρι τοῦδε ὁ μηχανολόγος περιώρισε τὴν προσοχήν του κυρίως εἰς τὸ ἐργοστάσιον. Ἐθεώρει τὸ σπίτι κατώτερον τῆς προσοχῆς του· τοῦτο ἐξηγεῖ διατί, εἰς τόσας καὶ τόσας περιπτώσεις, αἱ θερμάστραι καὶ ἄλλα συσκευαὶ ἔχουν σχέδια τῶν ἀρχῶν τοῦ δεκάτου ἐννάτου αἰῶνος. Ἤδη ὅμως καθίσταται ἐμφανὲς ὅτι ἡ νέα βιομηχανικὴ ἐπανάστασις θὰ εἰσβάλῃ καὶ εἰς τὰ τελειταῖον προπύργιον τῆς πρωτογόνου ζωῆς, τὸ σπίτι. Εἰς τὴν ἠπειρωτικὴν Εὐρώπην, εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ, εἰς μικρότερον βαθμόν, εἰς τὴν χώραν ταύτην, ἡ θέρμανσις καὶ τὸ θερμὸν ὕδωρ διανέμονται ἐκ κεντρικῶν σταθμῶν εἰς μεγάλας πολυκατοικίας ἢ ἀθροίσματα σπιτιῶν. Ἐντὸς ἡμίσεος αἰῶνος ἀπὸ τοῦδε ἡ μηχανικὴ δύναμις θὰ ὑπάρχῃ εἰς ὅλας τὰς κατοικίας. Πρὸς τοῦτο συμφέρον τῆς προόδου, θὰ ἔπρεπε νὰ προσφέρωνται ἔπαθλα διὰ τὸ καλύτερον σχέδιον οἰ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μένει αί ἔντυποι ἀπεδείξεις πληρωμῆς ἢ ἐφέσεως τῆς ὑπογραφῆς τῶν κ. κ. Δημ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμμ. Περιτινᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ὁφημερίδος εἶναι ἔγκυροι. Ολαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ ἐντυπει τεῦχοι ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

Απο Πρωΐας εις Πρωΐαν

Εἰς τὸ Βαμβέϊον

Ἐπανήλθον χθὲς ἐκ Βαλτετσίου οἱ μετασχόντες τῆς εἰς τὸ ἱστορικὸν χωρίον ἐκδρομῆς τὴν ὁποίαν εἶχεν ὀργανώσει ἡ Ἕνωσις τῶν Συντακτῶν. Οἱ ἐκδρομεῖς ἐπεφυλάχθησαν ἐνθουσιώδεις διὰ τὰς περιποιήσεις αἱ ὁποῖαι ἔτυχον εἰς αὐτοὺς εἰς Τρίπολιν καὶ Βαλτέτσι, ὅπου πέντε χιλιάδες προσκυνηταὶ ἐφιλοξενήθησαν γενναίως ἐκ τῶν ἐντὸς τοῦ Ἀπρ. Παπαδημητρίου καὶ τοὺς κ. κ. Γ. Ἀθ. Σαλαβράκον καὶ Γ. Ἀρ. Σαλαβράκον κατὰ τὴν καλὴν καὶ πολὺ ἐπιτυχῆ διοργάνωσιν τῆς ἐκδρομῆς.

Ὁ προσαγορεύσας Βαλτετσίωτας τὴν συμμετοχὴ τοῦ νομάρχου κ. Φράγκου μετέφερε τὰ ἐγκάρδιον ὅπως ἡ 12η Μαΐου καθιερωθῇ ὡς ἡμέρα ἐτησίας Πανηφορικῆς ἐορτῆς.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀνακύπτει ἐνδιαφέρον καὶ ἐκ τῆς ἀπόψεως τῆς ἔρας τοῦ Ἀξιοῦ καὶ τοῦ Σιρικόφφ. Ὅτον τὸ ξεσήκωσον ἀπὸ τὴν θεσσαλονίκην διὰ τὸς Ἀθήνας οἱ νοικοὶ ὑπηρεσιακοὶ ἀντιπρόσωποι τὸν Ἀξιὸν κατὰ τὴν διοδοπορίαν τοῦ. Φαίνεται, ὅμως, ὅτι ὁ παρὰ τῇ βασιλικῇ ἀμαξοστοιχίᾳ διατεταγμένος τῆς καλῆς συναδέλφου ἔπεισε τὸν Σιρικόφφ νὰ παραλείψῃ τὴν παρουσίαν γιὰ ἀποζεύξεις, ἀπὸς ἐδιάτρεψε ἐκείνος χωρικὸς τοῦ Κίτους, ὁ ὁποῖος ἔτρεχε παραλλήλους τοῦ τραίνου διὰ νὰ τοχορθωμῇ μὲ τὸν ὑπέροχον ἐκπρόσωπον τῆς εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Προκόπιου γιού.

Πρὸ τινων ὡρῶν ἤμεν ἐπιφορτισμένοι νὰ ἀναγγείλωμεν εἰς τὸ κοινὸν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ἐπικλύνου ἀγῶνος τῶν ἀμεριανῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκρίθη ἀναγκαία ἡ ἀναβολὴ τοῦ ἀγῶνος μέχρι τῆς ἐπομένης ἑβδομάδος.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐλήφθη ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκθέσεως τῶν ἰατρῶν, οἱ ὁποῖοι ἐξήτασαν τοὺς ἀθλητὰς καὶ ἐκρίναν ὅτι ἡ ἀνάπαυσις τῶν ἀθλητῶν ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτοὺς νὰ ἀποκτήσουν τὴν ἀπαιτουμένην ἀγωνιστικὴν ἀκμήν.

Ἡ ἀναβολὴ αὕτη ἐπιτρέπει ἐπίσης εἰς τὴν ἐπιτροπὴν νὰ ἐπιδείξῃ τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τὰς ὁποίας ἐπεδείκνυε μέχρι τοῦδε εἰς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἀγῶνος.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἀνακοινοῦμεν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισε νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν ἀθλητὴν Ἀμερικανὸν Ἀλεξάνδρου Ἀμερικανὸν νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπιφυλάσσεται νὰ ἀνακοινώσῃ τὴν νέαν ἡμερομηνίαν τοῦ ἀγῶνος ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ταύτης.

Τι δὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Τετάρτην

ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.) 9 μ.μ. «Λ' Τνφεντέλια νεανιῶν», ὅπερα μὲ μουσικὴν τοῦ Χάϋδν. 12 μεσον. Συναυλία ὀρχήστρας.

ΤΟΥΡΙΝΟΝ (291 μ.) 8.15' μ.μ. Μουσικὴ ποικιλία. 9.30 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

ΜΠΡΕΣΛΑΟΥ (325 μ.) 6.05 μ.μ. Βραδυνὴ μουσική. 11.30' μ.μ. Ὄπερα τοῦ Μπεελόβεν. 11.50 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ χορός.

ΝΕΑΠΟΛΙΣ (331.4 μ.) Σπιθυδὲ Ρόμπιγκ - Βοσβουάτσιος.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (356.3 μ.) 6.15' μ.μ. Ὀρχήστρα Τζὸν Πάιην., 7.40' μ.μ. «Βοντεβίλλ». 9.35 μ.μ. «Δωρεάν», ὅπερα κωμική. 11.30' μ.μ. Μουσικὴ χορεύσ. 12.15 μεσον. Ὀρχήστρα Τζὸν Χόρνς.

ΓΕΝΟΒΑ (387 μ.) 9 μ.μ. Συναυλία τῆς ἡμέρας. 10 μ.μ. «Ρωμαϊκὴ» ὀπερέτα τοῦ Ρόσσι.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.) 6.30' μ.μ. Ὀρχήστρα τοῦ Ἐφραϊνέσκο Β. Ἀλεξίου. 6.50 μ.μ. Ὀρχήστρα Ράδιο. 8 μ.μ. Δίσκοι. 9 μ.μ. Βιολονττελίο. 9.45' μ.μ. Τραγούδια τῆς Σιλβίας Λολετζάκη. Ἐπίσης τὸ ἄσμα τῆς ἰδίᾳ τὴν ἐπὶ τῆς γραμμικῆς νικητρίας ἀρχὸς ἐπιτροπῆς δε δεξίωσις τῆς ὁποίας ἀπεφάσισαν οἱ ἐπίσημοι καὶ πλέστα μέλη τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας.

Ο προσκεκλημένοι, ὅπως ἀντίγραφο τὸν ἀγῶνα μετεφέρθησαν εἰς τὸ μέγαρον τοῦ Νέου Φαλήρου ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος διὰ δεκ/νειακῶν. Ὁ νέφαμαν ἀγῶνος ἐπὶ τῆς ἐξέδρας τῶν ἐπισήμων, ὅπου ἐπεκράτησε μεγάλη ἀγαλλίασις.

Ἀπὸ τοῦ ἀπόπλου θὰ ἀνέλθῃ ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος ὁ πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος, διὰ νὰ ἀποπλεύσῃ σήμερον, ἐγκαίνιον τὸν ναύαρχον καὶ τοὺς ἀξιωματικούς.

Η ἐκκλησία ἐπὶ τῇ 100ετηρίδι

Ἐς τὴν ἰωνὴν τῆς Ἁγίας Λαύρας διὰ τελεσὴν τὴν 29ην τρεχοντος μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ πάλῃ τῶν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγωνισθέντων καὶ ἀποθανόντων ἐπὶ ἐκατονταετηρίδος ἀπὸ τοῦ ἔτους 1821 μέχρι τοῦ 1912 Βαλκανικοῦ πολέμου.

Τὸ μνημόσυνον ἐπὶ ὁλόκληρον ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἤτις ἀπὸ τὰ καλάδρυτα μέχρι τῆς ἰωνοῦς τὰ πεζοπορήσῃ ἐς ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἀλλοκληρωμένα καὶ ἀπὸ ὁλοκληρίαν τοῦ ἐπισκοπικοῦ καὶ ἱερατικοῦ κανόνος, ὅπως συνιστᾷ καὶ ὁ κ. Βενιζέλος.

Πορ' ὅλας τὰς καθ' ἑκάστην ἐγκαινίους διαδέξεις τοῦ ναρκωτικῶν ἰωνιδίων ἐκτάκτων ἐμπόνεσον ἀφορμὴ τὸ ἐπίστεμβα δι' ἀναβολὴ τὰ ἐπιλήψῃ τοῦ ἐκτὸς ἐπιτρέπεται ἡ

ώρες, ειπών μάλιστα και τον άριθμο τοῦ αὐτοκινήτου μου: 18—5.

Μετά ταῦτα ασυνήθους πρὸς τὸν μάρτυρα ἐρωτήσεις το Δικαστήριον, ὁ κ. Εισαγγελεύς, μερικοὶ τῶν ἐνόρκων καὶ ὁ συνήγορος τοῦ κατηγορουμένου. Ὁ Μπουρλέας ἀπαντῶν διασαφηνίζει μερικὰ ἀπὸ τὰ κεφάλαια τοῦ ἀτυχήματος, ἀφοῦ μάλιστα εἶχεν ἐπισκεφθῆ ἐχθὲς τὸν παῦλον διὰ νὰ ἰδῇ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰ ἐν λόγῳ τραύματα καὶ ἀπὸ ὅσους ἐκ τῶν ἐνόρκων ἐπεθύμησαν. Ὁ μάρτυς ἀπαντᾷ ἐπὶ λόγῳ τοῦ σώτους ἦταν ἀδύνατον νὰ ὁμιλήσῃ τὴ στιγμὴ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ ἐπὶ τοῦ ἀσθενοφόρου.

Γίνεται μακρὰ συζήτησις ἀκολούθως καὶ ἐναβάλλονται διάφοροι πολλοὶ ἐρωτήσεις τῶν ὁποίων ἡ μέρους τῆς κατηγορίας ὅσον καὶ τῆς ὑπερασπίσεως ἐπὶ τῶν ἐλαττώτων τῆς πράξεως. Ἡ ἀπόφασις ἐπὶ δὲν ἐναι ἡ ζήτησις κατηγορουμένου τὸ πρωτοῦλι του, ἀλλὰ λατρίζη Ν. Δεληγιάννη ἐπέτρεψε τὸ παναπλοῦσι του καὶ νὰ βγάλῃ τὸ σακάκι του, τὸ δικοῦ νὰ ἀφήσῃ τὴς τὸ ασκάκι του. Ὁ συνήγορος τοῦ Χριστοφιλέα ἀφοῦ ἐπεσήμανε ὅτι ἡ ἀλτέζια δὲν ἦταν ἡ λέ-ση τοῦ Μπουρλέα, ὅτι ἐφορεῖτο ἐν γάνη ὁπωσδήποτε ὁ κατηγορούμενος νὰ πολύσυν μερικὰ τὸν ἀντιλαμπτικὸ τοῦ αὐτοκινήτου, ἐπέμεινε νὰ. Ὁ μάρτυς ἐπανῆλθε ἀπαντῶν ὅτι ἐφορεῖτο ἐν ἐπιμένῃ ὁ κατηγορούμενος νὰ ποσὸν τὸν ἀντιλαμπτικὸ τοῦ αὐτοκινήτου, ἀλλὰ δὲν ἐνθυμεῖτο ἂν τὸ ἐφόρεσε ἢ ὄχι.

Ἀκολούθως ἀκολούθως ὁ συνήγορος τοῦ κατηγορουμένου ἐπεσήμανε ὅτι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐκεῖ ποὺ ἔπεσε ὁ Χριστοφιλέας ὑπῆρχε ἕνα μεγάλο αἷμα καὶ ἐρώτησε τὸν μάρτυρα ἂν ἐπρόσεξε τὸ αἷμα αὐτό. Ὁ μάρτυς ἀπαντᾷ ὅτι δὲν τὸ εἶδε, ἀλλὰ ἐπρόσεξε ὅτι ἐκεῖ ποὺ ἔπεσε ὁ Χριστοφιλέας ὑπῆρχε μία μεγάλη λακκούβα.

Ἀκολούθως ὁ Διοικητὴς Πειραιῶς κ. Μπαλάσης ἐκλήθη ὡς μάρτυς ὑπερασπίσεως καὶ ἐπεσήμανε ὅτι ἐκεῖ ποὺ ἔπεσε ὁ Χριστοφιλέας ὑπῆρχε μία μεγάλη λακκούβα

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΑΚΑΡΠΟΣ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥΔΕ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΠΡΟΣ ΓΑΛΛΟΪΤΑΛΙΚΗΝ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΝ

ΑΙ ΑΡΧΙΣΑΣΑΙ ΕΝ ΓΕΝΕΥΗ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ

Ο ΒΙΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΔΥΣΦΟΡΙΑΝ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Γενικῶς ἡ προσοχὴ τοῦ πρωϊνεῦ καὶ ἀπογευματινοῦ τύπου συγκεντροῦται εἰς τὸ πρόβλημα τῶν Γαλλοϊταλικῶν σχέσεων κατόπιν τῆς τελευταίας βιαίας ἀγορεύσεως τοῦ κ. Μουσσολίνι.

Ἀναμένεται τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συνομιλίας τῶν κ. κ. Μπριάν, Γκράντι καὶ Χέντερσον ἐν Γενεύῃ.

Ὁ Παρισινὸς «Χρόνος» διερωτᾶται πῶς εὑρέθη λύσις εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ ἐφ' ὅσον ἡ Ἰταλία ἐπιμένει ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσότητος τῶν στόλων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν παραδέχεται ἡ Γαλλία.

Αἱ φασιστικαὶ ἐκδηλώσεις πείθουν μᾶλλον ὅτι ἡ κατάστασις ἐχειροτέρευσε. Συναφῶς δὲ οἱ «Τάϊμς» τοῦ Λονδίνου ὁμιλοῦν περὶ ἐντάσεως τῶν Γαλλοϊταλικῶν σχέσεων. Ἡ ἔκφρασις αὐτὴ τῶν «Τάϊμς» δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν πραγματικότητα διότι πραγματικῶς μεταξὺ τοῦ Γαλλικοῦ καὶ τοῦ Ἰταλικοῦ λαοῦ δὲν ὑπάρχει ἔντασις σχέσεων. Τὸ τοιοῦτον φαινόμενον δημιουργεῖται ὡς ἐκ τῆς γλώσσης τοῦ φασιστικοῦ τύπου.

Ὁ Παρισινὸς «Χρόνος» σχολιάζων τὸν λόγον τοῦ κ. Μουσσολίνι γράφει:

«Ὁ λόγος οὗτος δὲν μᾶς ἐκπλήσσει. Ὁ κ. Μουσσολίνι ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ προκαλέσῃ ἐντύπωσιν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ. Ἄλλως τε αἱ ἀπειλητικαὶ προθέσεις τοῦ ἀφοροῦν τὰ κράτη ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν πεποίθησιν εἰς τὸ ἄρρος των καὶ εἰς τὰ μέσα των. Μεταξὺ δὲ τῶν κρατῶν τούτων δὲν εἶνε βεβαίως ἡ Γαλλία».

Συναφῶς ἀγγέλλεται ἐκ Βιέννης ὅτι οὐδεμία εἰσέτι πρόβλεψις εἶνε δυνατὴ περὶ τῶν ἀποφάσεων κατὰ τὰς πρώτας συναντήσεις τῶν κ. κ. Μπριάν, Γκράντι καὶ Χέντερσον. Πάντως νομίζεται δυσχερὴς ἡ ἄμεσος καὶ ἀποτελεσματικὴ ἐπανάληψις διὰ διαπραγματεύσεων περὶ ἀφοπλισμοῦ κατόπιν τοῦ τελευταίου λόγου τοῦ κ. Μουσσιλίνι.

Ὁ κ. Γκράντι συνωμίλησε σήμερον ἐν Γενεύῃ μετὰ τοῦ κ. Μαρίγκοβιτς ἐπὶ μίαν ὥραν.

ΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΕΝ ΓΕΝΕΥΗ

ΓΕΝΕΥΗ, 13 (Ἀσύρματος).—Τὸ Συμβούλιον τῆς Κ. Τ. Ε. κατὰ τὴν σημερινὴν του συνεδρίασιν ἐνέκρινε τὸν διορισμὸν τοῦ Δ)ρος Ροῦππελ τέως Γερμανοῦ ἀντιπροσώπου παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ τῶν ἐπανορθώσεων ὡς μέλους τῆς ἐπὶ τῶν ἐντολῶν ἐπιτροπῆς ὅπως διαδεχθῇ τὸν Δ)ρα Κάτελ.

Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ γαλλοϊταλικαὶ συνομιλίαι ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν αἰγίδα ἤρχισαν ἐπισήμως σήμερον εἰς τὸ γεῦμα τὸ ὁποῖον ὁ κ. Χέντερσον παρέθεσεν εἰς τοὺς κ.κ. Μπριὰν καὶ Γκράντι, κατόπιν τοῦ ὁποίου ὁ πρῶτος εἰς συνέντευξίν του ἐδήλωσεν ὅτι οἱ τρεῖς πολιτικοὶ ἄνδρες ἀνασκόπησαν τὰς γαλλοϊταλικὰς σχέσεις καὶ εἰδικώτερον τὸ ζήτημα τῆς ναυτικῆς ἰσοπλίας, ἀλλὰ προσέθεσεν ὅτι αἱ συνομιλίαι κατ' ἀνάγκην θὰ παραταθοῦν καὶ θὰ συνεχισθοῦν καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς Διασκέψεως τῆς Γενεύης διὰ τῆς συνήθους διπλωματικῆς ὁδοῦ. Οἱ ἰταλικοὶ κύκλοι πάντως κρίνουν ὡς ἄνευ σπουδαιότητος τὰς διεξαγομένας συνομιλίας, βεβαιοῦντες ὅτι τόσον ὁ κ. Γκράντι ὅσον καὶ ὁ κ. Μουσσολίνι καθώρισαν ἐπακριβῶς τὴν στάσιν τῆς Ἰταλίας καὶ ὅτι βεβαίως ἡ Γαλλία δὲν μετέβαλε μέχρι τοιούτου σημείου τὴν στάσιν της ὥστε νὰ καθίσταται δυνατὴ ἡ ἐπαναλῆψις τῶν διαπραγματεύσεων.

ΝΕΑ ΙΤΑΛΙΚΗ ΑΞΙΩΣΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13 (Ἀσύρματος).—Ἡ εἴδησις καθ' ἣν ἡ Ἰταλία ἐζήτησε παρὰ τῆς Γαλλίας νὰ τῆς παραχωρήσῃ τὴν περιφέρειαν τῆς Δίμνης Τσάντε προεκάλεσε κατάπληξιν μεταξὺ τῶν γαλλικῶν πολιτικῶν κύκλων. Τονίζεται ὅτι κατὰ τὸ 1916 διὰ τῆς ἐπελθούσης συμφωνίας ἀνελήφθη ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας ἡ ὑποχρέωσις αὕτη ὑπό τινας ὅρους, ἐξ ὧν ὅμως ἡ Ἰταλία δὲν ἐξεπλήρωσεν οὐδένα. Οἱ δὲ γαλλικοὶ πολιτικοὶ κύκλοι δὲν ἀποδέχονται μίαν παρομοίαν συζήτησιν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Η ΜΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ

ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ.-Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΝ

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς μετὰ τῶν ὑπουργῶν κ. κ. Σπυρίδη, Δεληγιάννη, Παπαῆ καὶ τῆς λοιπῆς ἀκολουθίας του ἐπανῆλθε χθὲς τὴν 9ην μ. μ. σιδηροδρομικῶς ἐκ τῆς περιοδείας του. Ὁ κ. Βενιζέλος κατηυθύνθη ἀμέσως εἰς τὸ «Πεντελικόν». Οἱ ἄλλοι συνοδεύοντες τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὑπουργοί, οἵτινες παρέμειναν κατ' ἐντολήν του εἰς Θεσσαλονίκην, διὰ νὰ μελετήσουν καλύτερον ὡρισμένα ζητήματα τῆς ἁρμοδιότητός των, θὰ ἐπιστρέψουν σήμερον ἢ τὸ ἀργότερον αὔριον.

Τὴν Παρασκευὴν ὡρίσθη νὰ συνέλθῃ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον τὸ ὁποῖον, ὅπως ἐλήφθησαν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀποφάσεις, θ' ἀσχοληθῇ μόνον εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν κατὰ τὴν περιοδείαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ τεθέντων ὑπ' ὄψει του ζητημάτων τῆς βορείας Ἑλλάδος, γενικῶν καὶ εἰδικῶν.

Τὰ ζητήματα ταῦτα, ὡς ἐδηλώθη, περιέχονται εἰς τὰ ὑποβληθέντα πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιοδείας του, ὑπομνήματα καὶ ἀναφορὰς τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν κατοίκων τῶν μερῶν ἀπὸ τῶν ὁποίων ἐπέρασε. Μελετᾶται ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν συγκλήτων τῶν δύο Πανεπιστημίων ἡ μεταρρύθμισις τῶν ὀργανισμῶν των καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις αὐτῶν ὥστε νὰ ἀνταποκρίνωνται πληρέστερον εἰς τὸν προορισμόν των. Ὁ διακεκριμένος καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν ἐν Μονάχῳ κ. Καραθεοδωρῆς, παρακληθεὶς ὑπ' ἐμοῦ, ἦλθεν ὅπως μᾶς βοηθήσῃ διὰ τῆς ὀργανωτικῆς του ἱκανότητος, ἡ ὁποία ἔχει ἀναγνωρισθῇ εἰς τὴν Γερμανίαν διὰ τῶν πολλῶν του μεταρρυθμίσεων ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Πανεπιστημίων. Ὁ νέος ὀργανισμὸς θὰ ὑποβληθῇ τὸν Ὀκτώβριον. Ἰδρύθη τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον, τοῦ ὁποίου ἡ ἴδρυσις ἐξηγγέλλετο ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Κράτους καὶ ἰδρύθη χωρὶς νὰ ἐπιβαρυνθῇ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους οὐδὲ μὲ μίαν δραχμήν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἐκκλησίαν, ἐψηφίσθη ὁ νόμος περὶ ρευστοποιήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, διὰ τῆς ὁποίας θὰ παρασχεθῇ τὰ μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας ὅπως ἐκτελέσῃ ἀποτελεσματικώτερον τὴν μεγάλην ἀποστολήν ἡ ὁποία τῆς ἀνήκει εἰς τὴν νεωτέραν κοινωνίαν. Ἐψηφίσθη νόμος περὶ Ταμείου Ἀσφαλίσεως ἐνισχυθέντος δι' ἐπαρκῶν πόρων ὥστε νὰ προβλέπεται μηνιαία σύνταξις τῶν ἐφημερίων ἐκ χιλίων μέχρι χιλίων πεντακοσίων δραχμῶν.

Ὅταν ἐπῆγα εἰς Ἤπειρον κατ' Αὔγουστον τοῦ 1928 ἐδήλωσα ὅτι καὶ ἂν ὅλον τὸ πρόγραμμά μου, τὸ ὁποῖον ἀνέπτυξα εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν πραγματοποιήσω, δὲν κατορθώσω δὲ ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας νὰ ἐξοντώσω τὴν λησταείαν, θὰ θεωρήσω ὅτι ἀπέτυχα καὶ θὰ καταθέσω τὴν ἀρχήν. Εὐτυχῶς δὲ ἡ ἐντυχία μας εἰς τὸ σημεῖον ὅτι ἀπέτυχε πλήρης. Ὁ τελευταῖος ἐπικεκηρυγμένος ληστὴς ἐξοντώθη πρὸ πέντε ἢ ἓξ ἡμερῶν.

ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟΝ

Θὰ ἤθελα νὰ εἴπω δύο λέξεις περὶ τῆς πολιτειακῆς σταθερότητος. Αἱ δύο ψηφοφορίαι τῶν βουλευτικῶν καὶ τῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν νομίζω ὅτι ἀποτελοῦν ἕνα σπουδαῖον σταθμὸν διὰ τὴν πολιτειακὴν σταθερότητα. Γνωρίζω βεβαίως ὅτι οἱ Ἕλληνες εἴμεθα διηρημένοι ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀντιλήψεις περὶ τοῦ καταλληλοτέρου πολιτεύματος τῆς χώρας. Κάθε ἀντίληψιν εἰλικρινῆ τὴν σέβομαι ἀπολύτως, ἀλλὰ πιστεύω ὅτι σήμερα, χωρὶς νὰ θέλω νὰ θίγω οὐδένα, πολὺ ὀλιγώτερον τὸν ἀγαπητόν μου κ. Δήμαρχον, πιστεύω ὅτι σήμερον ἂν ἠθέλομεν ἐρωτήσει τὸν ἑλληνικὸν λαὸν σωστικὰ ζητήματα, θὰ ἀπήντα ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ὄχι μόνον ὁ δημοκρατικός, ἀλλὰ καὶ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ θεωρητικῶς προτιμῶντος τὸν μοναρχικὸν θεσμὸν θὰ ἔλεγε: «Γιὰ ὄνομα Θεοῦ, ἀφήσατέ με ἡσυχον» καὶ δι' αὐτὸ τελευταίως προκαλέσας τὴν ἐπίκρισιν τῶν λοιπῶν δημοκρατικῶν ἀρχηγῶν ἐπρότεινα εἰς τὸν κ. Τασλδάρην εἰς τὴν Βουλὴν νὰ γίνῃ δημοψήφισμα διὰ νὰ ἀποφανθῇ ἅπαξ μίαν φορὰν ὁ λαὸς ἐπὶ τοῦ πολιτεύματος, καὶ τὸ δημοψήφισμα τοῦτο νὰ ἐνεργήσῃ οὕτος ὁ κ. Τασλδάρης, ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν. Οὗτος ὅμως ἀπέκρουσε τὴν πρότασίν μου, ἀκριβῶς διότι ἐγνώριζε ποία θὰ ἦτο ἡ ἀπάντησις τοῦ λαοῦ. Ὁπωσδήποτε αἱ δύο αὗται ψηφοφορίαι ἀπεστείλουν μίαν σταθερὰ ποίησιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, ἡ ὁποία ὅλοι συναισθανόμεθα ποίαν σημασίαν ἔχει διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνασυγκρότησιν τὴν ὁποίαν ὅλοι ἐπιδιώκομεν. Ἀλλὰ ἐπετύχαμεν καὶ ἕνα ἄλλο. Τὰ κινήματα καὶ τὰ ὑποκινήματα ἐτάφησαν ὁριστικῶς. Τοὺς πρώτους μῆνας τῆς συγκροτήσεως τῆς Κυβερνήσεως ἔγραφον αἱ ἐφημερίδες ἐνίοτε ὅτι παρασκευάζεται κίνημα. Τώρα ντρέπονται καὶ νὰ τὸ λέγουν. Εἰς σᾶς λέγω δὲ ὅτι ἂν καμμίαν φορὰν ξεδιαντροπιασθοῦν καὶ τὸ εἴπουν μὴ τοὺς πιστεύσητε καθόλου. Δὲν ὑπάρχει κανένας φόβος πλέον διὰ κινήματα. Ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ποὺ ὡμίλησα τὴν τελευταίαν φορὰν ἐδῶ ἰδρύθη καὶ ἡ Γερουσία. Πιστεύω εἰλικρινῶς ὅτι ἡ Γερουσία πληροῖ ἀνάγκην πραγματικήν. Ἄλλος θεσμὸς ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν καὶ ἀπέδωκε τὰ ἄριστα τῶν ἀποτελεσμάτων. Εἶνε ὁ θεσμὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διὰ τοῦ ὁποίου ἐδώσαμεν τὸ δίκαίωμα εἰς τὴν δικαστικὴν ἀρχὴν νὰ ἐλέγχῃ τὰς πράξεις τῆς Διοικήσεως.

ΤΟΙΔΙΟΝΥΜΟΝ ΚΑΙ ΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

Ἐψηφίσθη ὁ νόμος περὶ προστασίας τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος. Ὁ νόμος αὐτὸς δὲν περιορίζει τὴν ἐλευθερίαν τῆς σκέψεως, ἀλλὰ ὅταν ὑποστηρίζεται καὶ ἐπιμένως παρασκευάζεται περίπου (διότι μεγαλυτέρα παρασκευὴ εἶνε ἡ ψυχολογικὴ σύξησιν τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ τοῦ σίτου καὶ τῶν ἀλεύρων, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν προταθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἀνάμιξιν καὶ ἄλλων ἐγχωρίων δημητριακῶν εἰς τὴν παρασκευὴν τοῦ ἐνιαίου ἄρτου.

ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΝ ΙΟΥΝΙΟΝ

Ὁ κ. Βενιζέλος, ὡς ἀνεκοίνωσε χθές, εὐχαριστημένος ἐκ τῆς ἀνὰ τὴν Θράκην καὶ Μακεδονίαν περιοδείας του, θὰ ἀναλάβῃ νέαν τοιαύτην εἰς τὴν Δυτικὴν Μακεδονίαν, τὴν 15ην προσεχοῦς Ἰουνίου. «Κάποτε ἐπίσης, εἶπε, θὰ πάρω τὸ βαπόρι νὰ πάω στὴ Χαλκιδική». Ὡσαύτως προτίθεται νὰ μεταβῇ εἰς Μυτιλήνην, «διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς Μυτιληναίους διὰ τὴν ψῆφόν των κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1916, ὁπότε τοὺς εἶχε τάξει ὅτι θὰ μετέβαινεν εἰς τὴν νῆσον των». Ἐκεῖθεν θὰ μεταβῇ καὶ εἰς Χίον καὶ Σάμον.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΝ

Ἀπάντησιν πρὸς τὸν κ. Καφαντάρην διὰ τὰς δημοσιευθείσας δηλώσεις του ὁ κ. πρωθυπουργὸς δὲν ἠθέλησε νὰ δώσῃ χθές. Εἶνε προφανὲς ὅτι ἔκρινεν ἀκαταλλήλων τὴν στιγμὴν τῆς ἐπανόδου του καὶ τῆς ἀνακοινώσεως τῶν γενικῶν ἐντυπώσεων ἐκ τῆς περιοδείας του, τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ κ. Καφαντάρη ἡ ὁποία, ὡς φυσικόν, θὰ προεκάλει ἀνταπάντησιν τεύτου καὶ συνέχισιν μιᾶς συζητήσεως εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐξηνεμίζετο τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ διὰ τὰ ἀπετελέσματα τοῦ πρωθυπουργικοῦ ταξειδίου. Πάντως ὅμως πιστεύεται ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος θὰ εὕρῃ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν τὴν εὐκαιρίαν νὰ δώσῃ ἀπάντησιν εἰς τὰς τελευταίας δηλώσεις τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Προσδευτικῶν.

ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΚ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΣ ΤΟΥ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς προέβη πρὸς τοὺς συνοδεύσαντας αὐτὸν δημοσιογράφους εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις περὶ τῶν ἐντυπώσεών του ἐκ τῆς περιοδείας του ἀνὰ τὴν Θράκην καὶ Μακεδονίαν:

«Τὸ ταξεῖδι αὐτὸ γιὰ μένα ἦταν ἕνα λουτρὸ ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐβγῆκα μὲ νέας δυνάμεις διὰ νὰ συνεχίσω τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον μοῦ ἀνέθεσεν ὁ ἑλληνικὸς λαός. Ἡ περιοδεία μου μὲ ἐνίσχυσε διότι μοῦ ἔδειξεν ὅτι, ἐμπιστοσύνη τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ προπαγάνδα αὐτὴ μᾶς εἶχεν ἀνησυχήσει πράγματι εἰς τὰς Ἀθήνας. Μᾶς ἔλεγαν ὅτι ἐκεῖ ἐπάνω, εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Θράκην, ὁ κόσμος ἔγγυρε πρὸς τὸν κομμουνισμόν. Εὐτυχῶς αἱ ἀνησυχίαι αὐταὶ ἀπεδείχθησαν ἀδικαιολόγητοι».

Περαιτέρω ὁ κ. Βενιζέλος ἐξῆρε τὰ εὐεργετικὰ δι' ἑαυτὸν ἀποτελέσματα τοῦ ταξειδίου τούτου, «τὸ ὁποῖον, ὡς εἶπεν, ἀπέδειξεν, εὐτυχῶς, ὅτι καὶ αἱ σωματικαί μου δυνάμεις ἀντέχουν καὶ ἐξῆλθον νικηταί. Ὥστε ἐμπρός, ἐμπρός, ἐμπρός, πρὸς συνέχισιν τοῦ ἔργου!»

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Βενιζέλος ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην τῆς αἰσιοδοξίας ἡ ὁποία, λέγει, εἶνε ἀπολύτως δικαιολογημένη.

«Ἡ σύγκρισις — εἶπε — τῆς Ἑλλάδος τοῦ 1830 καὶ τοῦ 1930 μᾶς ἔδειξε τί εἴχαμε καὶ τί ἔχομε. Πῶς ἤμεθα καὶ τί εἴμαστε. Ὑπὸ τοιούτους ὅρους πρέπει κανεὶς νὰ ἀναμένῃ λαμπρὸν τὸ μέλλον τῆς χώρας. Μὴν ἀκοῦτε τοὺς ἀπαισιοδόξους. Ἀμὴν, ἀμήν, λέγω ὑμῖν!»

Ἀκολούθως ὡμίλησε περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συνεργασίας τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τοῦ λαοῦ.

«Τὸ μεγαλύτερον πρᾶγμα διὰ τοὺς πολιτικούς, εἶπεν, εἶνε νὰ εἶνε ἐμψυχωταί. Εἰς τὸ 1912 δὲν ἤμουν τίποτε ἄλλο εἰμὴ ἐμψυχωτής. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι ὁ Μπονιὲ μοῦ ἔλεγεν ὅτι «ἐκλήθην νὰ ὀργανώσω ἐπιστράτευσιν τῆς Ἑλλάδος καὶ ὄχι τοῦ Ἑλληνισμοῦ». Διότι μόνον ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν μᾶς ἦλθαν τότε 35.000 ἄνδρες. Τόση ἦτο ἡ ὁρμὴ καὶ ἡ ὄρεξις τοῦ Ἑλληνισμοῦ, κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην».

«Παντοῦ, ὅπως εἴδατε — ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Βενιζέλος — ὡμίλησα εἰλικρινῶς πρὸς τὸν λαόν. Πολλάκις ἠγνήθην κατηγορηματικῶς νὰ δεχθῶ αἰτήματα, μὴ πραγματοποιήσιμα. Ἐκεῖνα ποὺ ἐδέχθην θὰ πραγματοποιηθοῦν καὶ δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ γεννηθοῦν ὑπέρμετροι ἐλπίδες διὰ νὰ καταλήξουν κατόπιν εἰς ἀπογοητεύσεις. Τὰ γενικὰ ζητήματα θὰ ἐξετασθοῦν καὶ ἡ λύσις των θὰ βαίνῃ προοδευτικῶς, ὅπως π.χ. τὸ κατενικόν. Ἐὰν δὲν λυθοῦν αὐτὰ τὰ ζητήματα θὰ εἶνε εἰς βάρος τῆς Κυβερνήσεως. Θὰ πηγαίνωμεν διαρκῶς καλύτερα, νὰ εἶσθε βέβαιοι.»

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀνεφέρθη κατόπιν εἰς τὴν ἀνάγκην ὅπως περιοδεύουν καὶ οἱ ὑπουργοὶ διὰ τὴν μελέτην τῶν διαφόρων ζητημάτων.

«Ἐκ τοῦ ταξειδίου αὐτοῦ, ἐπέτυχεν, ἀπεδείχθη ὅτι ἡ παρουσία τῶν ὑπουργῶν καὶ ὅτι ἤλθαν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν κόσμον. Οἱ ὑπάλληλοί μας, πολλοὺς τῶν ὁποίων θὰ ἐξήλεγον καὶ μεγάλα ὠργανωμένα κράτη, ἔχουν πολλὰ νὰ ἐμπνευσθοῦν καὶ ἐδιδάχθησαν πολλὰ πράγματι. Καὶ αὐτοὺς ἀκόμη πρέπει νὰ τοὺς ἐμψυχώνωμεν, καὶ αὐτοὶ πάλιν τοὺς ὑπ' αὐτούς».

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

(Συνέχεια τῆς 5ης σελίδος)

Ἀλλὰ ἡ Κυβέρνησίς μου ἐθεώρησεν ὅτι μὲ τὸ ποσὸν τὸ γλίσχρον τῶν δέκα πέντε ἑκατομμυρίων, τὰ ὁποῖα ἐπροϊζοῦντο ἐκ τῶν ἐκπαιδευτικῶν τελῶν, ὁ χρόνος συμπληρώσεως τῶν σχολικῶν κτιρίων θὰ ἦτο μακρότατος. Διὰ τοῦτο κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη διεθέσαμεν διακόσια ἑκατομμύρια ἐκ τῶν ὁποίων τὰ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα διὰ διδακτήρια καὶ εἴκοσιν ἑκατομμύρια διὰ γυμναστήρια ἐπὶ πλέον τῶν ἐκπαιδευτικῶν τελῶν, τοιουτοτρόπως δὲ ἐπεκουρήσαμεν τὴν ἀνέγερσιν χιλίων διακοσίων νέων διδακτηρίων, διότι ἡ δαπάνη τῶν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἑκατομμυρίων ἐκ μέρους τοῦ Κράτους διὰ διδακτήρια σημαίνει δαπάνην ἴσως κατὰ μέσον ὅρον ἑξακοσίων ἑξήκοντα ἑκατομμυρίων ἐκ μέρους τῶν κοινοτήτων. Μελετᾶται ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν συγκλήτων τῶν δύο Πανεπιστημίων ἡ μεταρρύθμισις τῶν ὀργανισμῶν των καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις αὐτῶν ὥστε νὰ ἀνταποκρίνωνται πληρέστερον εἰς τὸν προορισμόν των. Ὁ διακεκριμένος καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν ἐν Μονάχῳ κ. Καραθεοδωρῆς, παρακληθεὶς ὑπ' ἐμοῦ, ἦλθεν ὅπως μᾶς βοηθήσῃ διὰ τῆς ὀργανωτικῆς του ἱκανότητος, ἡ ὁποία ἔχει ἀναγνωρισθῇ εἰς τὴν Γερμανίαν διὰ τῶν πολλῶν του μεταρρυθμίσεων ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Πανεπιστημίων. Ὁ νέος ὀργανισμὸς θὰ ὑποβληθῇ τὸν Ὀκτώβριον. Ἰδρύθη τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον, τοῦ ὁποίου ἡ ἴδρυσις ἐξηγγέλλετο ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Κράτους καὶ ἰδρύθη χωρὶς νὰ ἐπιβαρυνθῇ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους οὐδὲ μὲ μίαν δραχμήν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἐκκλησίαν, ἐψηφίσθη ὁ νόμος περὶ ρευστοποιήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, διὰ τῆς ὁποίας θὰ παρασχεθῶσι τὰ μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας ὅπως ἐκτελέσῃ ἀποτελεσματικώτερον τὴν μεγάλην ἀποστολήν ἡ ὁποία τῆς ἀνήκει εἰς τὴν νεωτέραν κοινωνίαν. Ἐψηφίσθη νόμος περὶ Ταμείου Ἀσφαλίσεως ἐνισχυθέντος δι' ἐπαρκῶν πόρων ὥστε νὰ προβλέπεται μηνιαία σύνταξις τῶν ἐφημερίων ἐκ χιλίων μέχρι χιλίων πεντακοσίων δραχμῶν.

Ὅταν ἐπῆγα εἰς Ἤπειρον κατ' Αὔγουστον τοῦ 1928 ἐδήλωσα ὅτι καὶ ἂν ὅλον τὸ πρόγραμμά μου, τὸ ὁποῖον ἀνέπτυξα εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν πραγματοποιήσω, δὲν κατορθώσω δὲ ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας νὰ ἐξοντώσω τὴν λησταείαν, θὰ θεωρήσω ὅτι ἀπέτυχα καὶ θὰ καταθέσω τὴν ἀρχήν. Εὐτυχῶς δὲ ἡ ἐντυχία μας εἰς τὸ σημεῖον ὅτι ἀπέτυχε πλήρης. Ὁ τελευταῖος ἐπικεκηρυγμένος ληστὴς ἐξοντώθη πρὸ πέντε ἢ ἓξ ἡμερῶν.

ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟΝ

Θὰ ἤθελα νὰ εἴπω δύο λέξεις περὶ τῆς πολιτειακῆς σταθερότητος. Αἱ δύο ψηφοφορίαι τῶν βουλευτικῶν καὶ τῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν νομίζω ὅτι ἀποτελοῦν ἕνα σπουδαῖον σταθμὸν διὰ τὴν πολιτειακὴν σταθερότητα. Γνωρίζω βεβαίως ὅτι οἱ Ἕλληνες εἴμεθα διηρημένοι ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀντιλήψεις περὶ τοῦ καταλληλοτέρου πολιτεύματος τῆς χώρας. Κάθε ἀντίληψιν εἰλικρινῆ τὴν σέβομαι ἀπολύτως, ἀλλὰ πιστεύω ὅτι σήμερα, χωρὶς νὰ θέλω νὰ θίγω οὐδένα, πολὺ ὀλιγώτερον τὸν ἀγαπητόν μου κ. Δήμαρχον, πιστεύω ὅτι σήμερον ἂν ἠθέλομεν ἐρωτήσει τὸν ἑλληνικὸν λαὸν σωστικὰ ζητήματα, θὰ ἀπήντα ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ὄχι μόνον ὁ δημοκρατικός, ἀλλὰ καὶ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ θεωρητικῶς προτιμῶντος τὸν μοναρχικὸν θεσμὸν θὰ ἔλεγε: «Γιὰ ὄνομα Θεοῦ, ἀφήσατέ με ἡσυχον» καὶ δι' αὐτὸ τελευταίως προκαλέσας τὴν ἐπίκρισιν τῶν λοιπῶν δημοκρατικῶν ἀρχηγῶν ἐπρότεινα εἰς τὸν κ. Τασλδάρην εἰς τὴν Βουλὴν νὰ γίνῃ δημοψήφισμα διὰ νὰ ἀποφανθῇ ἅπαξ μίαν φορὰν ὁ λαὸς ἐπὶ τοῦ πολιτεύματος, καὶ τὸ δημοψήφισμα τοῦτο νὰ ἐνεργήσῃ οὕτος ὁ κ. Τασλδάρης, ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν. Οὗτος ὅμως ἀπέκρουσε τὴν πρότασίν μου, ἀκριβῶς διότι ἐγνώριζε ποία θὰ ἦτο ἡ ἀπάντησις τοῦ λαοῦ. Ὁπωσδήποτε αἱ δύο αὗται ψηφοφορίαι ἀπεστείλουν μίαν σταθερὰ ποίησιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, ἡ ὁποία ὅλοι συναισθανόμεθα ποίαν σημασίαν ἔχει διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνασυγκρότησιν τὴν ὁποίαν ὅλοι ἐπιδιώκομεν. Ἀλλὰ ἐπετύχαμεν καὶ ἕνα ἄλλο. Τὰ κινήματα καὶ τὰ ὑποκινήματα ἐτάφησαν ὁριστικῶς. Τοὺς πρώτους μῆνας τῆς συγκροτήσεως τῆς Κυβερνήσεως ἔγραφον αἱ ἐφημερίδες ἐνίοτε ὅτι παρασκευάζεται κίνημα. Τώρα ντρέπονται καὶ νὰ τὸ λέγουν. Εἰς σᾶς λέγω δὲ ὅτι ἂν καμμίαν φορὰν ξεδιαντροπιασθοῦν καὶ τὸ εἴπουν μὴ τοὺς πιστεύσητε καθόλου. Δ